

Arrest

nr. 308 041 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 april 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, V. P., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische etnie, gehuwd met P. I. (...) (O.V. (...)), een Georgisch staatsburger van Armeense origine, met wie u een zoon heeft die geboren is in België. Op 05/08/2022 dienden jullie een eerste verzoek om internationale bescherming in. U haalde aan dat u Georgië heeft verlaten nadat uw vader ontdekte dat u een homoseksuele relatie had waarop u bedreigd werd door uw familie. Op 17/10/2022 verklaarde het CGVS uw verzoek kennelijk ongegrond.

U diende tegen de weigeringsbeslissing geen beroep in omdat u de beslissing nooit heeft gezien en uw advocaat jullie er niet van op de hoogte bracht. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 03/01/2023 samen met uw vrouw een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart dat uw neef G. (G.) A. (...) zijn zus M. (K.) A. (...) op 26/10/2022 heeft vermoord omdat ze gescheiden was van haar man en ze verliefd was op een andere man. Bij terugkeer zal u en uw gezin in dezelfde situatie belanden. Uw

neven G. (...) en K. A. (...) zullen u vermoorden omdat u vroeger een relatie had met een man. Uw vrouw haalt aan dat haar moeder zegt dat uw familie jullie blijven bedreigen en zoeken. Uw vrouw zou constant schrik hebben om jullie zoon er naar school te sturen en zou hem thuishouden om te vermijden dat er hem iets ergs zou overkomen. Ter ondersteuning van uw verzoek bezorgde u het CGVS een opname van een televisie journaal over de moord op uw nicht. U heeft vroeger ook dreigberichten gekregen van uw vader en neven. Die berichten staan op uw oude Messenger en u zal die proberen terug te vinden en door te sturen naar het CGVS.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen binnen de wettelijk voorziene termijn en u voert in het kader van uw huidig verzoek evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige verzoeken, zodat deze gehandhaafd blijven.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. Uw bewering dat u en uw gezin bij terugkeer naar Georgië geïsoleerd zullen worden door uw familie omdat u vroeger een relatie had met een man, is louter een verwijzing naar de asielmotieven die u reeds in het verleden heeft uiteengezet. Het louter herhalen van uw verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke.

U haalt aan (2de VIB DVZ pt. 17, zie ook de door u voorgelegde opname van een televisie journaal als ook de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd) dat ene M. (K.) A. (...) op 26/10/2022 werd vermoord door haar broer, hetgeen door het CGVS niet wordt betwist. Waar u stelt dat de vader G. (G.) A. (...) uw neef is, moet worden vastgesteld dat dit een louter blote bewering betreft waar u geen objectieve bewijzen voor aanbrengt. Zelfs indien deze persoon familie van u zou zijn, is hiermee niet aangetoond dat u en uw gezin bij terugkeer naar Georgië door uw familie, met name uw neven G. (...) en K. A. (...), zouden worden geïsoleerd. In het kader van uw eerste verzoek werd immers vastgesteld dat u manifest tegenstrijdige beweringen had afgelegd over de problemen die u zou ondervonden hebben met uw familie als ook dat door uw houding - m.n. het gegeven dat u bijna 10 maanden in Polen verbleef zonder er asiel aan te vragen vooraleer u naar België kwam om er een verzoek in te dienen - waaruit bleek dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en als dusdanig op zwaarwichtige wijze de ernst én de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen relativeerde.

U stelt nog (2de VIB DVZ pt. 24) dat u vroeger dreigberichten heeft gekregen van uw vader en neven, dat die op uw oude Messenger staan en u zal die proberen terug te vinden en door te sturen naar het CGVS. U heeft tot op heden het CGVS geen dergelijke berichten bezorgd. Wat er ook van is, er dient ook te worden opgemerkt dat dergelijke berichten, waarbij overigens manipulatie en inscenering niet kan worden uitgesloten, slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, I. P., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op het verzoek van haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1, § 1 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 EVRM worden geschonden, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot de beoordeling of onderhavig verzoek om internationale bescherming nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat er zich thans geen bijkomende elementen aandienen noch door verzoekende partijen worden aangereikt die een ander licht werpen op de eerdere beoordeling in het kader van hun vorige verzoek waar vastgesteld werd dat in hoofde van verzoekende partijen geen procedurele noden aanwezig waren die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen zouden rechtvaardigen, en dat aldus de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele

noden onverkort blijft gelden en redelijkerwijze aangenomen kan worden dat de rechten van verzoekende partijen werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2023 waarbij hun volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partijen zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

2.2.5. De Raad wijst erop dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen van 5 augustus 2022 door verwerende partij bij beslissing van 17 oktober 2022 kennelijk ongegrond werd bevonden omdat eerste verzoekende partij manifest tegenstrijdige verklaringen had afgelegd over de problemen die zij ondervonden zou hebben met haar familie wegens een homoseksuele relatie en verder haar houding, met name het gegeven dat zij bijna tien maanden in Polen verbleef zonder er asiel aan te vragen vooraleer zij naar België kwam om er een verzoek in te dienen, op zwaarwichtige wijze de ernst en de geloofwaardigheid van haar beweerdde problemen relativeerde nu hieruit bleek dat zij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Verzoekende partijen dienden geen beroep in tegen deze beslissingen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bijgevolg resten er verzoekende partijen geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot hun vorige verzoek.

Verzoekende partijen kunnen dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen onderhavig verzoek om internationale bescherming steunen op het feit dat zij nog steeds niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalden in het kader van hun vorige verzoek. Meer bepaald vrezen zij nog steeds hun (schoon)familie die hen zouden bedreigen omdat eerste verzoekende partij vroeger een relatie had met een man (administratief dossier, stuk 7, map DVZ, verklaringen volgend verzoek V. en I., vragen 17 en 20).

In het kader van hun huidig verzoek halen zij aan dat de nicht van eerste verzoekende partij op 26 oktober 2022 vermoord werd door haar broer omdat ze gescheiden was van haar man en ze verliefd was op een andere man. Ter staving hiervan brengen zij een opname van een televisiejournaal over deze moord aan (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten). Verzoekende partijen vrezen een gelijkaardig lot te zullen ondergaan wegens de homoseksuele relatie die eerste verzoekende partij had.

2.2.7. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissingen met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoeken van verzoekende partijen geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partijen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Immers wordt in de bestreden beslissingen omtrent de verklaringen die verzoekende partijen afleggen in het kader van hun huidig verzoek en de door hen neergelegde opname van een televisiejournaal inzake de moord op ene M. (K.) A. door haar broer op 26 oktober 2022 terdege het volgende gesteld: *“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw relaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen binnen de wettelijk voorziene termijn en u voert in het kader van uw huidig verzoek evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige verzoeken, zodat deze gehandhaafd blijven.*

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw asielverzoek. Uw bewering dat u en uw gezin bij terugkeer naar Georgië gevisieerd zullen worden door uw familie omdat u vroeger een relatie had met een man, is louter een verwijzing naar de asielmotieven die u reeds in het verleden heeft uiteengezet. Het louter herhalen van uw verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van

subsidiare bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke.

U haalt aan (2de VIB DVZ pt. 17, zie ook de door u voorgelegde opname van een televisie journaal als ook de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd) dat ene M. (K.) A. (...) op 26/10/2022 werd vermoord door haar broer, hetgeen door het CGVS niet wordt betwist. Waar u stelt dat de dader G. (G.) A. (...) uw neef is, moet worden vastgesteld dat dit een louter blote bewering betreft waar u geen objectieve bewijzen voor aanbrengt. Zelfs indien deze persoon familie van u zou zijn, is hiermee niet aangetoond dat u en uw gezin bij terugkeer naar Georgië door uw familie, met name uw neven G. (...) en K. A. (...), zouden worden gevisieerd. In het kader van uw eerste verzoek werd immers vastgesteld dat u manifest tegenstrijdige beweringen had afgelegd over de problemen die u zou ondervonden hebben met uw familie als ook dat door uw houding - m.n. het gegeven dat u bijna 10 maanden in Polen verbleef zonder er asiel aan te vragen vooraleer u naar België kwam om er een verzoek in te dienen - waaruit bleek dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en als dusdanig op zwaarwichtige wijze de ernst én de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen relativeerde.

U stelt nog (2de VIB DVZ pt. 24) dat u vroeger dreigberichten heeft gekregen van uw vader en neven, dat die op uw oude Messenger staan en u zal die proberen terug te vinden en door te sturen naar het CGVS. U heeft tot op heden het CGVS geen dergelijke berichten bezorgd. Wat er ook van is, er dient ook te worden opgemerkt dat dergelijke berichten, waarbij overigens manipulatie en inscenering niet kan worden uitgesloten, slechts in aanmerking kunnen worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is."

Het verweer in het verzoekschrift is niet van aard om hierop een ander licht te werpen.

Vooreerst stellen verzoekende partijen dat in de bestreden beslissingen enkel gewag wordt gemaakt van de opname van het televisiejournaal die zij via hun sociaal assistente per e-mail op 8 februari 2023 aan het Commissariaat-generaal overmaakten (zie bijlage 3 van het verzoekschrift, e-mail d.d. 8 februari 2023), doch niet van de video die zij per e-mail van 17 maart 2023 aanbrachten omtrent de aanval op eerste verzoekende partij in juli 2016 (zie bijlage 4 van het verzoekschrift, e-mail d.d. 17 maart 2023). Verzoekende partijen geven aan dat deze video afkomstig is uit het politieel dossier en toont hoe eerste verzoekende partij door twee mannen wordt aangevallen. Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen zij een aantal screenshots van deze video (zie bijlage 5). Waar verzoekende partijen verwijzen naar een e-mail van 17 maart 2023 aan het Commissariaat-generaal, kan de Raad evenwel niet anders dan vaststellen dat de betreffende e-mail het Commissariaat-generaal klaarblijkelijk niet heeft bereikt of dat deze minstens niet in het onderhavige dossier is terecht gekomen, aangezien deze e-mail niet in het administratief dossier is opgenomen. Uit het bij het verzoekschrift gevoegde stuk, dat de betreffende e-mail zou behelzen, kan niet zonder meer worden afgeleid dat de betreffende e-mail ook daadwerkelijk werd verstuurd naar, laat staan in goede orde zou zijn aangekomen op het Commissariaat-generaal. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partijen, ondanks zij daartoe de mogelijkheid hadden, nalaten deze video neer te leggen in het kader van onderhavige beroepsprocedure en slechts een aantal screenshots van de video als bijlage bij hun verzoekschrift voegen. Aldus maken verzoekende partijen het de Raad onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op of een beoordeling te maken van (de inhoud van) deze video. Uit de neergelegde screenshots kan althans niet worden opgemaakt waar, wanneer en door wie deze beelden werden gemaakt. Overigens dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen nergens verduidelijken op welke wijze zij aan deze beelden kwamen. Zij stellen slechts dat de video waarvan zij screenshots neerleggen afkomstig is uit het politieel dossier, doch betreft dit een blote bewering die zij op generlei wijze staven en concretiseren zij nergens wanneer en op welke wijze zij precies in het bezit zijn gekomen van deze beelden. De Raad wijst er hierbij op dat verzoekende partijen nooit eerder gewag maakten van het feit dat er beelden zouden zijn van deze aanval in juli 2016. Bovendien verklaarde eerste verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal in het kader van haar eerste verzoek nog dat zij van deze aanval geen melding maakte bij de politie (zie administratief dossier, stuk 8, map voorgaand verzoek, notities CGVS V., p. 6-7), waardoor het dan ook uiterst bevreemdend is dat thans plots gewag wordt gemaakt van een politieel dossier. De herkomst van deze beelden is dan ook uiterst onduidelijk en aan deze beelden kan geen enkele bewijswaarde worden verleend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Deze beelden zijn dan ook geenszins van aard de beweerdde aanval in juli 2016 te staven.

Wat betreft de opmerking dat eerste verzoekende partij voor haar huwelijk de naam A. droeg en wel degelijk familie is van M. (K.) A. en G. A., bemerkt de Raad dat een loutere gemeenschappelijke familienaam niet aantoonde dat voornoemde personen (dichte) familieleden zijn en meer bepaald haar nicht en neef zouden betreffen. Zoals terecht opgemerkt in de bestreden beslissingen, wordt niet het minste bewijs bijgebracht dat deze personen de nicht en neef zijn van eerste verzoekende partij. Daarenboven wordt door verwerende partij hoe dan ook de pertinente bemerking gedaan dat zelfs indien deze personen familie zouden zijn, hiermee niet aangetoond is dat eerste verzoekende partij en haar gezin bij terugkeer naar Georgië door de familie van eerste verzoekende partij, met name haar neven G. en K. A. zouden worden gevisieerd. Waar

verzoekende partijen immers een gelijkaardig lot vrezen omdat eerste verzoekende partij een relatie had met een man en haar familie daarom zou menen dat zij dezelfde straf moet krijgen, dient te worden onderstreept dat in het kader van hun eerste verzoek werd geoordeeld dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan de beweerde problemen met hun familie omdat zij zouden hebben ontdekt dat eerste verzoekende partij een relatie had met een man en zij in het kader van hun huidige verzoek geen nieuwe elementen bijbrengen die van aard zijn een ander licht te werpen op deze eerdere beoordeling.

Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog duiden op de algemene situatie in Georgië voor LGBT+-personen en in hun aanvullende nota d.d. 8 mei 2024 (zie rechtsplegingsdossier, stuk 9) dienaangaande verwijzen naar de recente “COI Focus” betreffende “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023, dewelke tevens door verwerende partij wordt neergelegd per aanvullende nota (zie rechtsplegingsdossier, stuk 7), duidt de Raad er nog op dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië voor LGBT-personen niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Zij dienen zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter, gelet op het ongeloofwaardige karakter van de voorgehouden problemen wegens de vroegere homoseksuele relatie van verzoekende partij, in gebreke blijven. Zij het verder nog opgemerkt dat eerste verzoekende partij bij haar eerste verzoek aangaf dat zij niet meer homoseksueel/biseksueel is en dat zij tot het besef is gekomen dat het ‘avonturen’ waren (zie administratief dossier, stuk 8, map voorgaand verzoek, vragenlijst CGVS V., vraag 3.5), hetgeen tevens bevestigd wordt in onderhavig verzoekschrift (zie p. 5).

Ten slotte merkt de Raad nog op dat, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen lijken te stellen in hun aanvullende nota d.d. 8 mei 2024, het loutere feit dat Georgië niet opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen van herkomst die werd vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 2023 op zich geen afbreuk doet aan de in het kader van hun vorige verzoek gedane beoordeling waarbij werd vastgesteld dat geen enkel geloof kon worden gehecht aan hun asielrelaas. Het gegeven dat Georgië niet langer staat vermeld op de lijst van veilige landen van herkomst, heeft enkel tot gevolg dat het verzoek om internationale bescherming niet kan worden behandeld overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken van personen uit landen die zijn aangemerkt als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op hen.

2.2.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.2.9. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde stukken en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partijen aflegden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kregen om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van hun huidige verzoek om internationale bescherming aanvoeren en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch (administratief dossier, stuk 7, map DVZ, verklaringen volgend verzoek V. en I.). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT